

**‘Ik bleek
zwanger van
de beste
vriend van
mijn vader’**

R

Vol ongeloof staarde Lotte (30) naar de zwangerschapstest. Was dit haar straf omdat ze een affaire had met de beste vriend – een getrouwde man nota bene – van haar vader?

“Richard had uitgebreid gekookt. We praatte, dronken wijn en nestelden ons op de bank voor een spannende film. Richard was al jaren de beste vriend van mijn vader en sinds kort ook een goede vriend van mij. We gingen regelmatig stappen en hadden de grootste lol. ‘Ik hoef geen wijn meer, want ik moet zo naar huis rijden,’ zei ik toen Richard wilde bijschenken. ‘Dan blijf je toch slapen?’ Ik schudde mijn hoofd. Toch schonk hij mijn glas vol. ‘Je kunt in de logeerkamer.’ Weifelend dronk ik mijn glas leeg. Was het verkeerd wat ik deed? Een vriendin had laatst al eens haar bedenkingen geuit. ‘Leuk dat je sinds die verjaardag opeens zo goed kunt opschieten met Richard, maar hij belt wel erg vaak. Wat vindt zijn vrouw daarvan?’

Ik keek naar de kale man naast me. Op een tafeltje naast hem stond een foto met twee lachende meisjes en hun stralende moeder. Zij waren een weekend weg en hadden geen idee dat hun vader me had gebeld om hem gezelschap te houden. Mijn ogen gleden van de foto terug naar de vijftien jaar oudere man en bleven hangen op zijn onaantrekkelijke bierbuik. **Toch voelde ik een kriebel toen hij me die avond, na twee flessen wijn, opeens probeerde te zoenen.** ‘Dit kunnen we niet maken,’ zei ik. Richard zuchtte: ‘Je hebt gelijk, maar het voelt zo vertrouwd met jou. Je bent zo fantastisch mooi.’ Ik luisterde naar hem terwijl hij vertelde over de ruzies met zijn vrouw. ‘Het lijkt wel alsof we elkaars taal niet meer spreken. Eigenlijk zijn we alleen nog maar bij elkaar voor de kinderen.’ Ik voelde me behaaglijk bij hem op de bank. ‘Je

kunt altijd met me praten,’ zei ik begripvol. We waren een open boek voor elkaar. Hij wist ook alles van de foute mannen die steeds weer op mijn pad kwamen. ‘Jij verdient het allerbeste,’ zei hij. Richard maakte het bed op in de logeerkamer en gaf me een T-shirt. Terwijl ik me omkleedde, bleef hij naar me kijken. Zijn blauwe ogen maakten me zenuwachtig. Toen ik onder de deken kroop, ging hij naast me liggen. Op de één of andere manier durfde ik niet te zeggen dat hij weg moest gaan. Zelfs niet toen hij me begon te zoenen. **Zijn handen gingen onder mijn T-shirt en als een mak lammetje liet ik me uitkleeden.** Het gebeurde als in een waas. De volgende ochtend drong de realiteit, ondanks mijn bonkende kater, keihard tot me door. Ik had sex gehad met een getrouwde man. Een getrouwde man die ook nog eens de beste vriend van mijn vader was! Ik voelde me vies en schuldig. Waarom had ik geen nee gezegd? Richard leek er geen moeite mee te hebben. Hij noemde me zelfs zijn minnares. ‘Kom je langs, ik heb de sauna al aangezet,’ sms’te hij niet veel later toen zijn vrouw er weer niet was. Mijn vriendin had gelijk, hij was maar uit op één ding. Ik probeerde hem te negeren, maar overal waar ik was, dook Richard op. In de stad, bij ▶

‘HIJ KWAM NAAST ME LIGGEN ONDER DE DEKEN EN BEGON ME TE ZOENEN’

◀ mijn werk, in de supermarkt. Toch betrapte ik mezelf erop dat ik zijn aandacht fijn vond. Hij gaf me het gevoel dat ik de mooiste en leukste vrouw op aarde was.

Een paar weken later vertelde ik mijn vriendin wat er was gebeurd. 'Ben je verliefd op hem?' vroeg ze. 'Volgens mij niet,' zei ik. 'Je hebt het toch wel veilig gedaan?' 'Nee, maar ik slik de pil.' Ik durfde haar niet te vertellen dat ik al twee weken overtijd was.

De uitslag van een zwangerschapstest zette mijn angst om in werkelijkheid. Verbijsterd staarde ik naar het blauwe kruisje. Dit was mijn straf en ik vond ergens dat ik het verdiende. Ik voelde me lamgeslagen.

Radeloos vertelde ik mijn ouders van de zwangerschap. 'Is het van Richard?' vroeg mijn vader meteen. Mijn adem stokte, maar hij mocht het niet weten. De schaamte was te groot. Zijn vriend met zijn bloedeigen dochter. 'Je bent de afgelopen maanden zo close met hem,' zei mijn moeder achterdochtig. 'Jullie kennen hem niet, het was een one-nightstand,' loog ik. Tranen rolden over mijn wangen en ze sloegen hun armen om me heen. 'We steunen je, wat je ook beslist,' zei mijn vader geruststellend.

De volgende dag ging ik met mijn moeder naar een abortuskliniek. Ik bleek zeven weken zwanger te zijn en kreeg een week bedenktijd. Richard wist nog van niets. Mijn vriendin Nienke vond dat ik het niet aan hem moest vertellen. 'Dan kom je helemaal niet meer van hem af,' zei ze. Toch wilde ik dat Richard het wist. We hadden het samen veroorzaakt. 'Ik ben zwanger,' snotterde ik toen hij die avond binnenkwam. Richard viel een paar seconden stil. **'Je moet zelf bepalen wat je doet, maar ik heb liever dat je het weg laat halen,' zei hij afstandelijk.** Volgens hem zou alles goedkomen, maar ik voelde me door hem in de steek gelaten. Stiekem hoopte ik dat hij het kind wilde houden, hoe ingewikkeld dat alles ook zou maken.

Na de abortus voelde ik me diep bedroefd, omdat ik niet het lef had om voor de baby te

'DE ABORTUSKLINIEK
GAF ME EEN WEEK
BEDENKTIJD. RICHARD
WIST NOG VAN NIETS'

vechten. Richard deed alsof er niets was gebeurd. **Hij vroeg of ik mee ging stappen en hij maakte zelfs grapjes over zijn sterke zaad.** Dat maakte me misselijk en ik zei dat hij me met rust moest laten. 'Ik heb tijd nodig om alles te verwerken.' Hij had geen idee van het litteken dat de abortus had achtergelaten. Mijn vriendinnen zagen de wallen onder mijn ogen en ik was kilo's afgevallen. Maar Richard liet me niet met rust. Hij bleef bellen en sms'en. 'Ik kan niet zonder jou,' schreef hij. Op een dag stond hij als een hoopje ellende voor mijn deur. Zijn ogen waren rood, zijn onderlip trilde en met de eerste traan voelde ik een brok in mijn keel. Deze arme man had hier ook niet voor gekozen. Hij kon er niets aan doen dat hij van me hield. Zijn stalker-gedrag vertaalde ik als volledige overgave. Als hij zo standvastig was, dan moest het wel echte liefde zijn. Met die liefde probeerde ik de leegte op te vullen die de abortus had achtergelaten. Zolang Richard in mijn leven was, hoefde ik die gebeurtenis niet helemaal los te laten en te verwerken.

'Wij horen bij elkaar. Ik ga scheiden, maar geef me de tijd,' zei hij steeds. Uit alle macht wilde ik hem geloven. 'Hij gebruikt je,' was het commentaar van al mijn vriendinnen die ik erover vertelde. Maar ik geloofde hen niet. Het duurde lang voor ik me realiseerde hoe ik mezelf wegcijferde. Als ik tijdens het stappen werd aangesproken door mannen, zei ik snel: 'Ik hoor bij hem.' Richard trok dan woest aan mijn arm, maar thuis kwam de woede er pas echt uit. 'Je hebt me vernederd, je stond te flirten! Vuile slet!' Hij wist het zo te brengen dat ik me schuldig voelde.

'Die man zuigt alle energie uit je,' zei mijn vriendin Nienke op een dag. De affaire duurde inmiddels een jaar en ik was kapot. 'Hij vindt het wel fijn om van twee walletjes te eten,' mompelde ik. Hoe meer ik me daarvan bewust werd, des te meer begon ik te twifelen. Richard zou waarschijnlijk nooit een keus maken. 'Je hebt je leven zelf in de hand,' zei Nienke. 'Niemand houdt je tegen, zelfs Richard niet.' Ik wist dat ze gelijk had en ik was het wachten beu. Ik moest weer in beweging komen. Ik leek te zijn vergeten hoe rijk mijn leven was. Ik had lieve ouders, geweldige vrienden, een fijne baan en een leuk appartement. In plaats daarvan te genieten, liet ik alles vallen voor één hele foute man. Die avond nam ik een rigoureuus besluit. Zonder Richard op de hoogte te stellen, want ik wilde niet weer in zijn val trappen door met hem te gaan praten. Ik blokkeerde zijn nummer, verwijderde hem uit mijn vriendenlijst op Facebook en vervolgens vertelde ik alles aan mijn ouders. Ondanks de schaamte voelde het heerlijk om mezelf van die leugen te bevrijden. Mijn vader was woest en wilde Richard iets aandoen, maar ik hield hem tegen. 'Het is net zo goed mijn schuld. Ik had sterker moeten zijn.' Toch stuurde mijn vader hem een e-mail, waarin hij schreef dat Richard niet langer zijn vriend was. 'Als je nog één vinger naar mijn dochter uitsteekt, dan weet ik je te vinden,' dreigde hij. Richard mailde terug dat hij me niet meer lastig zou vallen en daar heeft hij zich aan gehouden.

Dankzij de steun van mijn ouders en vrienden heb ik alles een plek kunnen geven. De affaire heeft me wakker geschud. Ik ben gaan oefenen om directer te zijn. Vooral naar mannen toe. In het begin vond ik het eng, want ik wilde niet onaardig overkomen. Sinds kort date ik met een lieve jongen. Ik heb het gevoel dat de toekomst eindelijk gaat beginnen." ●

Om privacyredenen zijn alle namen veranderd